

[İstanbul, tarihsiz] Çarşamba

Nahit,

Bir haftadan fazla oluyor. Sana bir mektup yazmıştım. Bugüne kadar cevap alacağımı umuyordum. Yoksa bana susarak mı mukabele ediyorsun. Böyle ise çok müteessir olacağım. Çünkü senin mektuplarına ne kadar ihtiyacım olduğunu zannederim söylemiştim. Ankara'ya gelmemin bazı şartlara bağlı olduğunu yazmakla acaba seni müşkül vaziyette mi bıraktım. Belki de bunun için yazmadın. Ama ne lüzum var? Benim Ankara'ya gelmem zaruret değil ya. Ben burada kalırsam senin bana olan dostluğun devam edemez mi? Dostluğu arkadaşlık manasında almıyorum. Evvelden beri mevcut olan şekilde bir dostluk. Emin ol, dünyada hiçbir şeyden zevk almıyorum. Bütün bu tatsız günler içinde yalnız seni arıyorum. Bir müddet de böylesine tahammül edeyim. Bu bir türlü düzelmeyen bedbin hava, biliyorum, seni artık bıktırdı. Ama ne yapayım. Değişemiyorum. Bu zayıf irade ile hayatın zevk alabilmek ancak mucizelerle kabil olacak. Ben asker iken¹ bir mektup yazmıştın. Orada "Mucizeler beklemeye hakkımız yok mu?" diyordun. Zaten kala kala bir o hakkımız kaldı galiba. Bu üzüntülerden yorulur da belki günün birinde isyan eder, böyle bir mucizeyi kolaylaştırabiliriz. Bu mektubumu aldığın vakit her halde cevap ver Nahit. Birkaç şey olsun söyle. İstersen bana darıl. Eskisi gibi sitemlerde bulun.

1 Askerliğini, 1942-44 arası iki buçuk yıl süreyle, Gelibolu Ortaköy'de emir su-bayı olarak yaptı.

Sesini duymuş gibi olayım. Senden cevap almadıkça hiçbir şey yazmayacağım. Daha doğrusu yazamayacağım. Çünkü içimdekilerden başka hayatım yok. Ne anlatayım. Biliyorsun, bir seneden beri şiir yazmıyorum. Son günlerde bir tane yazdım. Sana onu da gönderiyorum. Fakat bunu okurken halime raptetmeye kalkma. Şiir şu:

Adını henüz koymadım²

Garîbim

Ne bir güzel var avutacak gönlümü

Bu şehirde,

Ne de bir tanıdık çehre;

Bir tren sesi duymayağöreyim,

İki gözüüm,

İki çeşme.

Söylediğim gibi, mektubunu bekliyorum Nahit. Sevgi ile gözlerinden öperim.

Orhan Veli

2 Bu şiirin "Tren Sesi" başlığı altında, kendi imzasıyla yayımladığı ilk kitabı *Vazgeçemediğim*'de (Marmara Kitabevi, 1945) yer alması bu tarihsiz mektubun 1944 ya da 1945'te, Ankara'da Tercüme Odası'nda çalışmaya başlamadan önce, İstanbul'dayken yazıldığını gösteriyor.